

SCHRIFTMEDITATIE

"De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in de hemel, en is gezeten aan de rechterhand Gods".

Marcus 16:19

Veertig dagen is de Heere Jezus na zijn opstanding op deze aarde gebleven. In die veertig dagen heeft Hij Zichzelf aan Zijn schapen levend vertoond, met veel gewisse kentecken, zijnde van hen gezien, en sprekende van de dingen, die het Koninkrijk van God aangaan. Waarlijk, Hij is de goede Herder. Hij kent het leven van de schapen. Hij weet van hun zwakheid en twijfel. Nee, de Heere is niet "stil" vertrokken. Hij heeft niet gezegd: Zoek het nu maar uit.

Zoiets kun je wel van de mensen verwachten. Die durven gerust met de noorderzon te vertrekken. Maar de goede Herder is zo onuitsprekelijk geduldig met Zijn dwalende schapen. De goede Herder is het Woord. Het eeuwig blijvende Woord. Jezus is het Woord en spreekt het Woord. Zijn Woord is zeer gelouterd. Daar is een Schriftgeworden Woord. Hij heeft het voor de schapen bereid. In dat Woord staat alles beschreven. Ook de hemelvaart van de grote Koning van Sion. Er is echter niet één professor in Jeruzalem die het Woord kan verklaren. IJverig wordt er gestudeerd in Mozes en de profeten... maar er ligt een deksel op het hart van Wetgeleerden en Schriftgeleerden. Zij koesteren een Messiasverwachting. Maar het is niet de verwachting van de Christus der Schriften. Hoewel de Schriften van Hem getuigen, herkennen zij de Herder niet.

Wie zal dan de schapen leiden in het spoor der gerechtigheid? Wie zal ze doen nederliggen in grazige weiden en voeren aan zeer stille wateren? Wie zal de tafel voor hun aangezicht toerichten, tegenover hun tegenpartijders. Zie, de Heere is hun Herder. Het zal ze aan niets ontbreken. Het Woord verklaart het

Woord. Dat waren nu met recht dierbare colleges, gegeven door de opperste Herder en Opziener hunner zielen. Zonder beurs en zonder prijs mochten zij deelnemen aan Zijn onderwijs. O, grote Herder der schapen... U hebt Uw barmhartigheid groot gemaakt. U hebt de schapen niet onvoorbereid de wereld ingestuurd. Ziet Mijn Knecht zal verstandig handelen, Hij zal verhoogd en verheven, ja zeer hoog worden. Gelijk als velen zich over U ontzet hebben, meer dan van iemand, en Zijn gedaante, meer dan van andere mensenkinderen, alzo zal Hij veel heidenen besprengen, ja, de koningen zullen hun mond over Hem toehouden; want dewelke het niet verkondigd was, die zullen het zien, en welke het niet gehoord hebben, die zullen het verstaan.

Zo is het Woord ons tot troost in de Woorden: "De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had".

Nu is de tijd van Zijn definitieve opvaart aangebroken. Jezus leidt de kleine groep discipelen buiten Jeruzalem. De weg voert door het Kedrondal naar de Olijfberg. Het is de weg die ook naar Bethanië, op de oostelijke helling van de berg, voerde.

Van de Olijfberg zal de Heere opvaren. Tot de laatste ogenblikken gaat het onderwijs door. Jezus beveelt Zijn discipelen in Jeruzalem te blijven. Dáár moeten zij verwachten de belofte van de Vader. Daar, in die boze bloedstad, zal de Heilige Geest het bloed van Jezus sprengen in de harten van duizenden.

Hoor, de Herder zegt: Zie, Ik ben met ulieden al de dagen, tot de voleinding der wereld. Nu zal het stil geworden zijn. Een heilige ontroering gaat uit van het Woord der Woorden. Nog een laatste blik... Vaarwel, Gethsemané... Doodsbedroefdheid is geweken. Verbazing en angsten hebben afgedaan.

Vaarwel, Golgotha... Hij heeft de goede strijd gestreden en het geloof behouden. De kroon ligt gereed. Vaarwel, liefelijk Bethanië, waar

Lazarus, Martha en Maria wonen. Hij zal jullie spoedig weerzien.

Vaarwel, schapen Mijner weide..Ik zal u geen wezen laten. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.

En zie...daar is de macht van de Vader onder de Zoon. Hij wordt opgenomen in de hemel. De schapen schouwen het aan. Jezus, de Heere, hun Verlosser, breidt Zijn handen over hen uit. Als de Zegenende wordt Hij opgenomen. De schapen zouden wel mee willen. Maar het is de tijd nog niet. Als ze de raad van God hebben uitgediend, zullen ze zeker mogen komen. Eerst zullen ze getuigen hetgeen ze gehoord hebben, hetgeen ze gezien hebben met hun ogen, hetgeen ze aanschouwd hebben, en hun handen getast hebben, van het Woord des levens. De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in de hemel. Een wolk neemt Hem weg uit hun gezicht. Achter de wolk is een heerlijkheid die in geen mensenhart opklimmen kan. We stamelen wat met Woorden van het Woord. Engelen van God omringen Hem, Die uit de beek dronk en het hoofd omhoog hief.

Daar is de stad Gods, de woning van de Allerhoogste. Hoor...de engelen die Jezus omringen heffen een schoon gezang aan: Heft uw hoofden op, gij poorten, en verheft u, gij eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga.

Dan klinkt daar de stem van de grote Poortwachter der gerechtigheid: Wie is de Koning der ere??

Het antwoord komt als een gedruis van vele wateren. Engelen en hemellingen jubelen nu samen, als met één mond: Het is de Heere, sterk en geweldig, de Heere, geweldig in de strijd. Heft uw hoofden op, gij poorten, ja heft op, gij eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga.

Zo worden dan de poorten der gerechtigheid opengedaan. Hij gaat daardoor in, en is gezeten aan de rechterhand der majesteit Gods, in de hoogste hemelen. Een kroon van het

fijnste goud wordt Hem opgezet. Groot is Zijn eer. Want Vader zet Hem tot zegeningen in eeuwigheid.

O, Heere, de Koning is verheugd. De weg naar het Vaderhart is ontsloten. Door een zeer bitter lijden kwam de Heere tot heerlijkheid.

Welaan dan, arme, blinde, domme, dwalende schapen..zondaren..Hij zit daar, Zijn kerk ten goede. Hij bidt voor ons. Hij vergadert, beschut en beschermt. Hij bewaart bij de verworven verlossing. Met Zijn Godheid, genade, Geest en majesteit blijft Hij bij ons.

Onze wegen lopen dood. Merkt ge het niet? Doch de weg naar boven is door de Heere zelf ontsloten. Het is een verse en levende weg, ingewijd door Zijn bloed.

De toestand moge donker zijn...het hart verslagen...de mond gesloten...de voeten bijkans uitgegleden...de ogen vol tranen. Hij evenwel blijft Dezelfde.

Hij heeft de gevangenis gevangen genomen. Uw gevangenis staat Hem niet in de weg. Hij laat niet varen het werk Zijner handen.

Dat is een wonderbare troost voor een schuldig mens. Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt, wie is het die verdoemt?

Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt. Ontwaak Noordenwind, en kom, gij Zuidenwind; doorwaai mijn hof, dat Zijn specerijen uitvloeien.

Kom, Schepper, Geest, bezoek Uw kerk.

Deze Jezus zal weerkomen. Hij is de Komende. Dan zullen de schapen óók opgenomen worden, Hem tegemoet in de lucht. Ter goeder uur zullen zij met gejuich ingaan. Ach, indien wij alleen in dit leven op Christus waren hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen. Maar Hij is opgestaan. En Hij is opgevaren ten hemel.

Graag wil ik deze meditatie eindigen met een

vers van de oude Revius.

Hemelvaart.

Elias was alree in 't hemels hof gezeten
Als hem uit misverstand de kinders der profeten
Nog zonder onderlaat natrachten hier beneen
Door bossen, berg en dal, drie dagen achter-
een.
Maar als ze tevergeefs lang hadden lopen
zwerfen,
Zij zagen op het lest dat zij hem mosten
derfen,
En keerden wederom te huiswaarts, moe en mat.
't Verdwaalde christendom gaat nog denzelven
pad,
Want Christus is voorlang ten hemel opgestegen,
Nog zoekt men Hem alhier op ongebaande wegen,
Of in een enge slot, of in een verre land,
En meest in brood en wijn, die toch ter
rechterhand
Zijns Vaders is verhoogd. Daar zoeken Hem Zijn
vrinden,
En die Hem elders zoekt en zal Hem nergens
vinden.

oo00oo

D.C.O.